

[Merethe Due Jensen]

miliernes ønsker, men samarbejdes med familierne. Reglerne må absolut ikke være familieop-løsende. Derfor burde der i forslaget til folke-tingsbeslutning stå, at Folketinget opfordrer re-geringen til at nedsætte et sagkyndigt udvalg med det formål at udarbejde forslag til revision af bistandslovens bestemmelser vedrørende børn, således at familien i disse bliver betragtet som en helhed, og således at de kommer til at virke familiebevarende.

Til slut vil jeg sige, at man altid kan diskutere, om tidspunktet for nedsættelse af et sådant udvalg er det rigtige, når man ved, at der allerede for nærværende er en undersøgelse i gang om børns og unges døgnophold uden for hjemmet, som afsluttes i løbet af 1988. Vi kan blive enige om, at det skal være godt at være barn i Danmark, og at det også skal være godt at være forældre. Men jeg vil støtte ministeren i, at vi godt kan vente og se, hvad der kommer ud af Socialforskningsinstitutets undersøgelser.

Jørgen Tved (FK):

Som jeg har forstået forslaget og også debatten, er der faktisk enighed om eller i hvert fald flertal for, at der bliver nedsat et udvalg, der skal forberede et andet udvalg.

Det er vel egentlig ikke meningen, at man ved denne lejlighed skal have en større børnepolitisk debat. Det kunne være fristende, men det vil jeg afholde mig fra. Jeg har erfaringer som medlem af Børne- og Ungdomsnævnet i København, som siger, at der i allerhøjeste grad er grund til at kigge på det regelsæt, man anvender. Hvis forslaget tager sigte på at ændre regelsættet, synes jeg, at det er på høje tid, at vi kommer i gang med det.

Jeg kan blive rørt til tårer, når jeg hører de borgerlige ordførere sige, hvor vigtigt det er, at vi beskytter barnet, beskytter familien, tager hensyn til hele familiesituationen. Jeg er meget enig, men jeg vil meget gerne se udvalgsbetænkningen, og hvad man finder frem til her, før jeg fortsætter den videre debat. Jeg er helt overbevist om, at når de borgerlige skal til at bevilge de penge, det koster, får piben en helt anden lyd.

Jeg har opfattet dette som et forslag om et udvalg, der skal kigge på bistandslovens regler. Vi er positive, og så skal jeg i øvrigt afholde mig fra en større børnepolitisk debat ved denne lejlighed.

Kirsten Lee (RV):

Jeg vil gerne sige tak for den positive modtagelse, forslaget har fået fra alle undtagen Socialdemokratiet. Jeg vil også gerne fortælle, at med dette folketingsflertal er der et andet kor, der blander sig positivt, og det er bl.a. førende familieretsjurister, Mødrehjælpen, Dansk Socialrådgiverforening og mange flere.

Jeg kan ikke se nogen særlig grund til at vente på Socialforskningsinstitutets undersøgelse. Den omhandler årsager til fjernelse af børn, og det er selvfølgelig afgørende vigtigt, når vi skal debattere den forebyggende indsats for fjernel- sen. Det, dette handler om, er retsgrundlaget, og det beskæftiger SFI-undersøgelsen sig slet ikke med.

Modsat Socialdemokratiet synes jeg, at det haster med at sikre børn en bedre retsstilling, især på dette afgrænsede område, der hedder anbringelse uden for hjemmet.

Jeg personlig savner ikke noget udvalg, vil jeg gerne meddele hr. Qvist Jørgensen, og jeg tror nok, at både jeg og hele den radikale folke-tingsgruppe med mig vil modsætte os, at vi får nedsat et politisk udvalg eller et organisations-udvalg. Det, der er nødvendigt her, er faktisk et udvalg, der er sagkyndigt, og som bl.a. har fam- ilieretlig ekspertise. Den slags ekspertise be- sad Udvalget om Børns Dagligdag ikke, og det erkendte det udvalg klart, og hr. Qvist Jørgen- sen kunne såmænd godt have sparet sig den perfiditet.

De allerfleste børn i Danmark vokser op under gode, betryggende forhold hos ansvarlige forældre. Der er en lille gruppe børn, der vokser op under helt utilfredsstillende forhold i hjem, hvor man er ude af stand til at varetage børnenes fundamentale behov for ømhed, for trykthed, for kærlighed og for stimulation og fy- sisk pleje. Det kan dreje sig om alkoholiker- hjem eller medicinmisbrugende hjem, eller det kan dreje sig om svært psykisk syge forældre.

I disse tilfælde er det nødvendigt, at det of- fentlige griber ind for at tilgodesse barnets tarv. Denne indgriben fører i nogle tilfælde til, at barnet anbringes uden for eget hjem. Frem for og forud for anbringelsen af et barn uden for hjemmet er det naturligvis oplagt – og det vil jeg gerne præcisere over for fru Merethe Due Jensen – at man i videst muligt omfang søger at forebygge anbringelse ved at hjælpe familien med at bruge de ressourcer, den nu engang har og gerne vil bruge.